

«Τα μέλη του συγκροτήματος Blue Oyster Cult, μόλις ενημερώθηκαν για το μέγεθος της καταστροφής που υπέστη η Ελλάδα το καλοκαίρι του 2007, από την πρωτοβουλία του Δημάρχου Βύρωνα να αφιερώσει το φετινό φεστιβάλ στην ευαισθητοποίηση και προτροπή των πολιτών για την προστασία του περιβάλλοντος. Υποστηρίζουν απόλυτα την κίνηση αυτή και δεν θα μπορούσαν να μην είναι σύμμαχοι των Ελλήνων σε αυτή την προσπάθεια. Άλλωστε, όλοι μας έχουμε τη δύναμη να βοηθήσουμε και η μουσική είναι ένα πολύ σημαντικό “όπλο” στον αγώνα αυτο»

MATISSE: «Φοβόμαστε ότι η οικολογία είναι ένα θέμα το οποίο έφτασε μεν στο πλατύ κοινό αλλά ως μόδα! Δεν υπάρχει συνειδητοποίηση από το κόσμο. Η προσπάθεια όλων πρέπει να είναι προς αυτή την κατεύθυνση. Να κατανοήσει ο απλός 50αρης γιατί πρέπει να κάνει 50m για να ρίξει το ανακυκλώσιμο απόρριμμα στον ειδικό κάδο, να περπατάει ως το καφενείο, να σβήνει το φως ή να μην χαλάει 50 λίτρα νερό όταν ξυρίζεται. Οι δήμοι ως πιο κοντά στους πολίτες έχουν σημαντικό ρολό σε αυτό. Υποστηρίζουμε όποια τέτοια προσπάθεια».

Με πολλή χαρά δέχτηκα την πρόσκληση του ΣΕΠΙ, του Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου Αθηνών και την Ιταλικής Πρεσβείας για τη συμμετοχή μου στο Φεστιβάλ «στη σκιά των Βράχων 2008» που διοργανώνει ο Δήμος Βύρωνα. Το Φεστιβάλ αξίζει κάθε υποστήριξη γιατί πέρα από την καλλιτεχνική του διάσταση ευαισθητοποιεί τους πολίτες για τα θέματα του περιβάλλοντος και την προστασία του από την καθημερινή καταστροφή. Για την υγεία όλων μας, για το μέλλον των παιδιών μας.

Cristiana Pegoraro

Γιούνου Γιούκου Νίνου – Λίλα Ντάουνς

Δέντρο, Μαύρο Βουνό

Από τα δέντρα σου μεγαλώνουν
Το μεθυσμένο λουλούδι,
Η ορχιδέα, ο κάκτος, τα μανιτάρια,
Όλα τα αναγκαία

Δείπνησε δέντρο, ξύλινα κομμάτια, κουμαριές

Μια δύναμη σε προσέχει
Όμως κανείς δε σου δίνει σημασία
Μέχρι που σε βλέπουν να χάνεσαι
Στην οργή της φωτιάς
Και έπειτα σε θυμούνται.

**Δήλωση για το περιβάλλον από ομάδα “Schooligans”, διοργανωτές του
“Schoolwave festival”:**

Έξω είναι χαρά θεού κι εσύ είσαι κλεισμένος σε μια τάξη. Έξω η φύση κάνει πάρτι κι εσύ γράφεις πάλι διαγώνισμα. Έξω ο αέρας φυσάει κι εσύ μουχλιάζεις. ΒΓΕΣ ΕΞΩ!
Κάνε κάτι για σένα (και για το περιβάλλον!).

Sharon Jones

Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Όπως το δέντρο που στέκεται πλάι στο νερό
Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Η ένωση είναι δίπλα μας
Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Αγωνιζόμαστε/Παλεύουμε για την ελευθερία μας
Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Αγωνιζόμαστε/Παλεύουμε για τα παιδιά μας
Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Δημιουργούμε μια ισχυρή ένωση
Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Μαύροι και Λευκοί μαζί
Δε θα, δε θα κουνηθούμε
Νέοι και μεγάλοι μαζί
Δε θα, δε θα κουνηθούμε

Εκτός από τις προθέσεις των κυβερνήσεων...

που συχνά αμφισβητούμε, δικαίως τις περισσότερες φορές,
και τα ελλιπή μέτρα των πολυεθνικών,
που έχουν τη μερίδα του λέοντος στη ρύπανση,
ατομικά ο καθένας,
ακόμη και ο πιο συνειδητοποιημένος,
έχουμε πολλά ακόμα να αλλάξουμε στην καθημερινότητά μας,
μικρές συνήθειες που μοιάζουν αθώες, αλλά που όλες μαζί επιβαρύνουν όσο
κάμποσες πολυεθνικές και άλλες τόσες αδιάφορες κυβερνήσεις.
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

Οι κάτοικοι ενός χωριού της Θράκης συγκεντρώνονται κάθε τρία χρόνια σε ένα συγκεκριμένο μέρος και αναπαριστούν τον μύθο των Βακχών, αυτή την ιστορία της σύγκρουσης ανάμεσα στον θεό Διόνυσο, εκφραστή και υπερασπιστή της φύσης και τον νεαρό αρνητή της γιορτής, υπέρμαχο της ανθρώπινης επιβολής στη φύση, βασιλιά Πενθέα. Η ανελέητη αυτή σύγκρουση του ανθρώπου που έχει αποκοπεί από τη Φύση και του Θεού που έρχεται να δώσει ένα σκληρό μάθημα στους αρνητές του, οδηγεί σε μια συλλογική εορταστική εμπειρία που αφήνει να αναδυθούν τα γήινα συναισθήματα, η αξία της ζωής και του έρωτα, και επαναπροσδιορίζει την αρμονία της σχέσης του ανθρώπου με το περιβάλλον.

Τάσος Ράτζος, Σκηνοθέτης

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΚΟΥΛΑΣ: «Τα μεγάλα συμφέροντα βιομηχανιών σε όλο τον κόσμο άλλα και εμείς ανά μονάδα έχουμε καταστρέψει μεγάλο μέρος μιας κληρονομίας, ανεκτίμητης αξίας της οποίας μέρος της είναι αναστρέψιμο. Δεν χεριάζετε να φτάσουμε στο σημείο να μην μπορούμε να πίνουμε νερό από την βρύση του σπιτιού μας για να λάβουμε τα αντίστοιχα μετρά σαν κοινωνία.»

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΝΔΡΕΑΤΟΣ: «Να απαιτήσουμε από τους πολιτικούς μας ηγέτες απόλυτη οικολογική συνείδηση με πράξεις και όχι λόγια. Παράλληλα και εμείς οι ίδιοι σεβόμενοι τους εαυτούς αρά και το περιβάλλον μας να ευαισθητοποιηθούμε ανάλογα. Υπάρχουν πολλά που μπορούμε να κάνουμε όπως το να προτιμάμε τα μέσα μαζικής μεταφοράς για τις μετακινήσεις μας, να επιλεγούμε όσο το δυνατόν λιγότερο ρυπογόνα οχήματα, να μοιραζόμαστε διαδρομές και με άλλους ανθρώπους που έχουν την ίδια κατεύθυνση με εμάς, να μην καταναλώνουμε άσκοπα το νερό, να αποφεύγουμε τις πλαστικές συσκευασίες και να σκεπτόμαστε για το καλό στο σύνολο και όχι στη μονάδα.»

ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ας βάλουμε την προστασία του περιβάλλοντος στην καθημερινότητά μας.
Κάθε μας κίνηση μπορεί να βοηθήσει
τη ζωή στον πλανήτη μας να διατηρήσει.
Το μέλλον είναι τώρα, γι'αυτό όπως λέει και το σχετικό τραγούδι... «μπες στο κλίμα!»

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ

Σήμερα σε όλο τον πλανήτη η καταστροφή του περιβάλλοντος είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος.
Στην Ελλάδα αντί η προστασία του να αποτελεί κυρίαρχη προτεραιότητα, είναι διαχρονικά ανύπαρκτη.
Όλες οι κυβερνήσεις αδιαφορούν εξυπηρετώντας οικονομικά συμφέροντα ενώ αποδείχθηκαν ανεπαρκείς στις ελάχιστες απαιτήσεις προστασίας. Όμως εμείς είμαστε οι βασικοί υπεύθυνοι. Όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά. Είμαστε μέρος του προβλήματος αλλά και ικανοί να σταματήσουμε την καταστροφή.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΙΡΑΣ

Γιώργος Νταλάρας

Μόνο ένθερμη υποστήριξη μπορεί να έχει από μας η πρωτοβουλία του Δήμου Βύρωνα για αυτό το φετινό Φεστιβάλ, που πέρα από την καλλιτεχνική του πρόταση υποστηρίζει και ευαισθητοποιεί τους πολίτες για τα θέματα του περιβάλλοντος. Μας δίνει την ευκαιρία, στο ζεστό και ελπίζουμε για φέτος όχι καμένο καλοκαίρι, να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι ακατόρθωτο να μην είμαστε επιβλαβείς στον πλανήτη. Μπορούμε όμως με ενημέρωση και με καθημερινές μας ενέργειες και εμείς σαν πολίτες αλλά κυρίως οι μαζικοί φορείς να επιβραδύνουμε όσο μπορούμε την καταστροφή. Αυτό πρέπει να είναι μια εξίσου σημαντική διεκδίκησή μας πρώτης προτεραιότητας, όπως τα αιτήματά μας για την υγεία και την παιδεία μας. Είναι μια προσπάθεια να διασφαλίσουμε το μέλλον των παιδιών μας.

Δήμητρα Γαλάνη

*“Ο Μπέκετ έχει πει «Ο λόγος είναι η προσβολή της σιωπής».
Έτσι νιώθω μετά τη καταστροφή που βιώσαμε πέρσι το καλοκαίρι
και που βιώνουμε καθημερινά όλο και πιο έντονα. Με διακατέχει
μια απέραντη ανάγκη σιωπής και περισυλλογής γιατί για άλλη μια
φορά διαπιστώνω την απόλυτη αποτυχία ενός συστήματος που εμείς
οι ίδιοι δημιουργήσαμε.
Πρέπει να σκεφτούμε λοιπόν έξω από "μόδες", πολλά και παχειά
λόγια και επιφανειακές "ανησυχίες", τι πρέπει να κάνουμε ώστε επι
τέλους να αποκτήσουμε ατομική άρα και συλλογική συνείδηση...
Αυτό μόνο θα αναγκάσει και τις εκάστοτε εξουσίες να αναλάβουν τις
ευθύνες τους*

«...Τα βατράχια, για τους ειδικούς, αποτελούν το δείκτη της υπερ-θέρμανσης του πλανήτη, μια και είναι τα πρώτα που πλήττονται.

Ο αρλεκίνος, ένα είδος βατράχου μικρού και χρωματιστού, ήδη κινδυνεύει να εκλείψει, αποτελώντας το πρώτο θύμα του φαινομένου του θερμοκηπίου...»

[Πηγή:

Δελτίο Οικολογικών Θεμάτων, 6 Νοεμβρίου 2006, Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας

- Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης]

“ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΠΟΣΟ ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΣΕ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ.Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΑΝΕΙ ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ.
ΙΣΩΣ ΤΩΡΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.”

Ελευθερίας Αρβανιτάκη

«Η ΚΡΗΤΗ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ» ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΓΑΛΑΚΑΚΗΣ: «Βαρύτητα πρέπει να δώσουμε στους νέους από δω και στο έξις, να μάθουν να αγαπούν και να φροντίζουν τη φύση όχι στη θεωρία αλλά να αποτελεί μέρος της παιδιάς τους. Γιατί αν δεν ζούμε σε αρμονία με τη φύση δεν είναι εξασφαλισμένο και το δικό μας μελλών αλλά και το μέλλω των απόγονων μας.»

ΛΙΖΕΤΑ

«Ποτέ δεν πίστεψα σε ένα στείρα νοικοκυρεμένο περιβάλλον που προορίζεται για να εξυπηρετήσει ένα πολίτη - μηχανή που δεν έχει τη συνείδηση, του μέσα του χαμένου παραδείσου».

ΜΕΛΙΝΑ

«Θα έδινα τη μισή ζωή από αυτή που μου απομένει, για να ζήσω την άλλη μισή σε ένα κόσμο καθάρo, υγιή, αρμονικό, χρωματιστό, πανέμορφο».

ΟΡΦΕΑΣ

«ο Ρομπέν στέκεται αποκαρδιωμένος ,πολύ πονεμένος και με την αίσθηση της ματαιότητας μπροστά στα καμένα δάση... στους κάδους ανακύκλωσης με τις τσαλακωμένες συσκευασίες ,άδειες από περιεχόμενο για τους λαούς της Αφρικής. Ο Ρομπέν δε μπορεί να γράψει οτιδήποτε».

Αμα δεν είναι όπως τα θες
δεν έχεις λόγους κι αφορμές,
δεν κάνεις βήμα.
Όσα κοστίζουν μια δραχμή
γι' άλλους κοστίζουν μια ζωή.
Δεν είναι κρίμα; Δεν είναι κρίμα;

Σωκράτης Μάλαμας

ΜΙΛΤΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: « Το νερό της βρύσης τις τελευταίες μέρες έχει μια έντονη μυρωδιά χλωρίου. Βλέπω τον Βίκτορα και τη Φωτεινή, τα δυο μας χρυσόψαρα, να ασφυκτιούν στη γυάλα. Τους ρίχνω κάτι- δήτην- ειδικό για το χλώριο. Εξακολουθούν να ασφυκτιούν. Προαισθάνομαι ότι αν συνεχιστεί η αλόγιστη και χυδαία συμπεριφορά μας απέναντι στο περιβάλλον, πολύ σύντομα θα είμαι στη θέση τους. Κι αυτό είναι το καλό σενάριο. Το κακό σενάριο είναι ότι ίσως είμαι ήδη στη θέση τους.»

Μιχάλης Χατζηγιάννης

Κείμενο για περιβάλλον

«Η φροντίδα για το περιβάλλον πρέπει πλέον να βρίσκεται στις άμεσες προτεραιότητες μας. Καταρχήν είναι πολύ σημαντικό να μάθουμε όλοι τι σημαίνει να φροντίζουμε το περιβάλλον. Ως υποστηρικτής της ιδέας της ανακύκλωσης στο Δήμο Αθηναίων θα συμβούλευα τον κόσμο να ξεκινήσουν να ενημερώνονται για τις πρώτες ενέργειες που μπορούν και πρέπει να κάνουν προς αυτή την κατεύθυνση.»

Μπάρο Σάντζεζ και τι πιστεύει για το περιβάλλον.

Όταν κάποιος μιλάει για το περιβάλλον, σχεδόν πάντα σκεφτόμαστε σε παγκόσμια προβλήματα όπως φαινόμενο του θερμοκηπίου, κλιματική αλλαγή, κόψιμο δέντρων (δασών).

Φυσικά και είναι σημαντικό να ειπωθεί ότι ταινίες όπως το “An inconvenient truth” από τον Αλ Γκόρ δημιούργησαν ένα καινούργιο θόρυβο γύρω από την προστασία του περιβάλλοντος.

Προσωπικά πιστεύω ότι η προστασία του περιβάλλοντος ξεκινάει στην καθημερινή μας ζωή και κάθε άτομο δύναται να κάνει κάτι. Μερικές φορές δεν είναι εύκολο αλλά κάποιες άλλες φορές δεν χρειάζεται να είναι τόσο δύσκολο. Για παράδειγμα αυτός είναι ο λόγος που ενδιαφέρομαι και είμαι ενθουσιασμένη από το όλο κίνημα του «αργού φαγητού» και της «βιολογικής καλλιέργειας». Προέρχομαι από την Γρανάδα στην Ανδαλουσία στα νότια της Ισπανίας και εκεί έχουμε ένα μεγάλο ενδιαφέρον για αυτά τα προϊόντα από την περιοχή μας. Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να στηρίζουμε την τοπική οικονομία και τοπική αγροτική παραγωγή.

Αντί να αγοράζουμε φρούτα και λαχανικά που προέρχονται από την άλλη μεριά της γης γιατί να μην γευτούμε τα φρούτα και λαχανικά που είναι από την περιοχή μας. Γι’ αυτό το λόγο πάντα προσπαθούμε στην περιοδεία με την Amrapanoia να γευτούμε τις τοπικές σπεσιαλιτέ των χωρών των οποίων επισκεπτόμαστε και παίζουμε. Για παράδειγμα βιολογική μύρα στο Βέλγιο, τοπικό τυρί στην Ολλανδία, αυτοσχέδια μακαρόνια και μοτσαρέλα στην Ιταλία.

Από την άλλη μεριά είναι φανερό ότι το οικονομικό μας σύστημα δεν βοηθάει αυτή την μικρή τοπική παραγωγή. Κάποιες φορές είμαι τόσο θλιμμένη για παράδειγμα με όλα αυτά που συνέβησαν με το τάνκερ πετρελαίου, στις Γαλλικές ακτές το 2002. Όχι μόνο από την οικολογική καταστροφή, μα επίσης και πόσο σκληρό ήταν να κατηγορηθεί ο εξοπλισμός του πλοίου χωρίς να αντιμετωπίσουν κατηγορίες οι πραγματικοί υπεύθυνοι πίσω από την ιστορία. Μεγάλες επιχειρήσεις οι οποίες απαιτούν από το προσωπικό τους να γίνουν οι δουλειές το συντομότερο δυνατόν. Και τέλος ο Ισπανός πρωθυπουργός Αθνάρ, ο οποίος πήρε πραγματικά άσχημες αποφάσεις όταν έγινε η καταστροφή. Έγραψα ένα τραγούδι γι’ αυτό το 2003.

Το περιβάλλον είναι ακόμα όμορφο. Εδώ και μερικά χρόνια ζω σε ένα μικρό ξύλινο σπίτι στην Ζαράφ της Καταλονίας με ηλιακούς συλλέκτες για να παράγουμε δική μας ενέργεια.

Νίκος Γκαραβέλας

Όταν μιλάμε για περιβάλλον, σκεφτόμαστε αμέσως ό,τι μας περιβάλλει.

Αν όμως θεωρήσουμε ότι περιβάλλον είναι και αυτό που περιβάλλει την ψυχή μας, δηλαδή το σώμα μας, ποιος θα έκανε κακό στον εαυτό του; Η μοναδική αλλαγή προς το καλύτερο που απαιτεί μόνο μερικά δευτερόλεπτα σκέψης.

ΟΝΑΡ : «Η κληρονομιά που αφήνουμε στα παιδιά μας είναι ένας κατεστραμμένος πλανήτης. Είναι υποχρέωση όλων μας μέσα από της επιλογές της καθημερινότητας μας να ελαχιστοποιήσουμε το ρυθμό της καταστροφής που προκαλούμε. Τα παιδιά μας δεν θα έχουν την πολυτέλεια να υποστούν την αδιαφορία μας.»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ
ΜΗΝ ΑΥΤΟΚΟΤΟΝΟΥΜΕ,
ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ;
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΔΑ.
ΟΠΛΑ ΕΙΔΑ.
ΣΚΟΝΗ ΕΙΔΑ.
ΧΛΩΡΙΔΑ ΚΑΙ ΠΑΝΙΔΑ ΔΕΝ ΕΙΔΑ.

ΕΝΑ φυσικό σημείωμα για την παλιά «ΠΕΡΣΙΚΗ» ταραχή στην ΦΥΣΙΚΗ αταραξία.

ΦΥΣΗ είναι η λογική του φυσικού «είναι».

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ δεν είναι μια νεκρή φύση που με περιβάλλει, αλλά ένα σχέδιο για την διαχείριση της φύσης.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ. Ένα εχθρικό περιβάλλον κι απρόβλεπτο. Πολλές φορές την «έπνιξε» από αγάπη κι εκτίμηση στα «πλούσια» αγαθά της.

Δεν μπορούν να συνυπάρξουν αν δεν αποδεχτούν τους κανόνες της συμβίωσης κι αυτό θέλει λιγότερη αλαζονεία κι περισσότερη εμπιστοσύνη στον φυσικό σχεδιασμό.

..ΟΙ ΠΕΡΣΕΣ «ορθώνουν» το ανάστημα τους στο φυσικό.

ΕΥΤΥΧΩΣ στο θέατρο κατατροπώνονται. Στην «πραγματικότητα» συνεχίζουν..

..ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ είναι τόσο μικροπρεπείς αταξίες μέσα σ' αυτόν τον φυσικό σχεδιασμό που το μόνο που καταφέρνουν είναι ν' αργοπορούν τον ερχομό των μύρων.

Σ. Σ. ΤΣΑΚΙΡΗΣ

22/04/08

ΣΑΝΝΥ ΧΑΤΖΗΑΡΓΥΡΗ : «Πέρσου όλοι οι έλληνες άλλα και όλος ο κόσμος συγκλονίστηκε με τις φωτιές που κατέστρεψαν μεγάλο μέρος του οικοσυστήματος, της χώρας μας. Το να συγκλονιζόμαστε δεν αρκεί. Ο μόνος τρόπος για να μην ξαναγίνει κάτι αντίστοιχο είναι να μην υπάρχει οικονομικό κέρδος από αντίστοιχη καταστροφή. έτσι λοιπόν προτείνω κάθε καλοκαίρι να γίνονται συναυλίες σε αυτές τις εκτάσεις έτσι ώστε εμείς η νεολαία να επιβλέπουμε και να σιγουρευόμαστε ότι δεν έχει χτιστεί ούτε παγκάκι!»

Σταμάτης Κραουνάκης

Το περιβάλλον των σκουπιδιών νικιέται με προσοχή,
συνείδηση και αυστηρή πεποίθηση τι είναι για πέταμα.

Το περιβάλλον της κακοήθειας του κακού λόγου της κακής
ενέργειας, της ζηλοφθονίας, της τσιγγουνιάς και της βλακείας πως
θα νικηθεί αυτό το περιβάλλον είναι το πιο επικίνδυνο.

Και καμμία ανακύκλωση, εκτός από την άμεση αποπομπή
από το περιβάλλον όσων φέρουν αυτά τα στοιχεία, δεν βοηθάει.
Έξω οι μαυροκαρμίτες και μαυροκαρμίτισες,
οι κακοενεργίτες και οι κακοενεργίτισες!

ΥΠΟΓΕΙΑ ΡΕΥΜΑΤΑ: «Επί τι ευκαιρία τις “αποβολής” μας από το πρωτόκολλο του Κυότο, αποδείξαμε για άλλη μια φορά ότι είμαστε οι ουραγοί του πλανήτη στην οικολογική συνείδηση! Η ελπίδα όμως πεθαίνει τελευταία και έτσι θέλουμε να πιστεύουμε πως έστω και λίγο πριν την ολοκληρωτική καταστροφή αυτής της όμορφης πατρίδας κάποιοι από εμάς θα δημιουργήσουν ένα σύγχρονο μοντέλο ανθρώπου με οικολογικές ευαισθησίες και κοινωνικοί συνείδηση.»

Χαϊνήδες

Όταν η αλλαζονεία και η εξουσιαστική μανία του ανθρώπου φτάνει στα όρια της ύβρεως, μια γενικευμένη καταστροφή ίσως είναι απαραίτητη. Ίσως είναι μια μορφή κάθαρσης και μια αφορμή αναπλαισίωσης όλης της πολιτικοκοινωνικής θέσμησης. Γοητευμένοι από το Χάος που γεννά την Τάξη αναφέρουμε τη λαϊκή παροιμία « ο που ποθάνει με πολλούς θάνατο δε φοβάται»

Ο χορός χρησιμοποιεί ως εκφραστικό μέσο, το πιο φιλικό προς τη φύση εργαλείο- το ανθρώπινο σώμα- για να προσεγγίσει το πιο εχθρικό προς τη φύση εργαλείο- το ανθρώπινο μυαλό.

Η γλώσσα της κίνησης είναι άμεση και παγκόσμια, είναι η πιο κατάλληλη για να στείλει ένα πράσινο μήνυμα σ' αυτούς που κλείνουν τ' αυτιά τους.

ΧΟΡΕΥΤΕΣ

Θεατρική Διαδρομή

Από τα φυσιολατρικά χορικά των Ελλήνων τραγικών και τους ουτοπιστές οικολόγους «Όρνιθες» του Αριστοφάνη μέχρι τις εφιαλτικές σκηνικές συλλήψεις του Μπέκετ... Από τα ειδυλλιακά τοπία των «pastorale» της Ιταλικής Αναγέννησης, τα εξιλεωτικά, καθαρτήρια δάση του Σαίξπηρ, τα περιβαλλοντικά ηθικά διλήματα που θέτουν ευθέως ο Ίψεν στον «Εχθρό του Λαού», ο Τσέχωφ στον «Βυσσινόκηπο» και τον «Γλάρο», ο Ζιροντού στην «Τρελή του Σαγιό»...μέχρι τα σύγχρονα events που στήνουν ακτιβιστές καλλιτέχνες στα σταυροδρόμια των σάπιων τερατουπόλεων του Κόσμου, το αίτημα για ένα Περιβάλλον αντάξιο του Ανθρώπου κατέχει περίοπτη θέση στο παγκόσμιο θέατρο.

Και είναι φυσικό.

Γιατί στο Θέατρο ο Συγγραφέας ανέκαθεν ξαναχτίζει απ' την αρχή το σύμπαν.

Ο Ηθοποιός προσφέρει το σώμα και το αίμα του υπέρ της σωτηρίας-έστω για δύο ώρες-του Κοινού. Και το Κοινό κοινωνεί, προσδοκώντας ανάσταση νεκρών: των απονεκρωμένων μέσα στις δοσοληψίες του βίου των ονείρων του. Αυτοί οι τρεις πρωτεύοντες συντελεστές της θεατρικής πράξης, συνεπικουρούμενοι ή και εμποδιζόμενο κάποτε από τους υπόλοιπους (σκηνοθέτη , σεναριογράφος, κριτικό κλπ), κηρύσσουν τρεις χιλιάδες χρόνια τώρα:

-Σώστε τον Πλανήτη. Είναι το ωραιότερο Θέατρο που φτιάχτηκε ποτέ!